

ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV
PRAVNIH OSEB

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

1.1. Ocena stanja

1. Veljavni Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 78/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12 in 30/12; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2), ki se uporablja od 1. januarja 2007, je bil sprejet v okviru davčne reforme 2006.

Eden izmed ciljev davčne reforme je bil urediti določanje davčne osnove tako, da bo to v čim večji meri sledilo načelom poslovnega računovodstva. Za določanje prihodkov in odhodkov po ZDDPO-2 se uporabljajo pravila o računovodenju. Odstopanja oziroma prilagoditve so narejene zaradi načel obdavčenja, tako da so določeni dohodki izključeni iz davčne osnove, urejeno je nepriznavanje določenih odhodkov oziroma njihovo delno priznavanje.

Davčna osnova rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, se ugotavlja kot dobiček, ki je opredeljen kot presežek prihodkov nad odhodki, ki so določeni z zakonom.

V skladu z zakonom se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi. Davčna osnova, to je njeno ugotavljanje oziroma določanje prihodkov in odhodkov, v največji možni meri sledi ugotavljanju poslovnega izida (dobička) za poslovne namene. Posebej pa so urejene posebnosti, ki izhajajo iz načel in ciljev davčne politike.

Temeljno splošno načelo zakona glede ugotavljanja odhodkov je, da se za ugotavljanje dobička priznajo odhodki, ki so potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po zakonu. Posebnosti v zvezi s posameznimi vrstami odhodkov pa so podrobneje urejene.

Kot odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so opredeljeni odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti,

2. imajo značaj privatnosti oziroma
3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

V zakonu je podrobneje določenih več kategorij, ki se ne priznajo kot odhodek ali se priznavajo omejeno oziroma pod določenimi pogoji.

Veljavni način ugotavljanja odhodkov zasleduje preglednost in jasnost ter posledično pravno varnost zavezancev. Ne glede na to pa ugotavljanje davčne osnove za davek od dohodkov pravnih oseb pomeni določeno administrativno breme, še posebej za davčne zavezance z nižjimi prihodki ter za tiste, ki morajo pri ugotavljanju davčno priznanih odhodkov upoštevati posebna pravila, drugačna od računovodskih pravil za priznavanje določenih odhodkov.

Administrativna bremena zavezancev v zvezi z ugotavljanjem davčne osnove pomenijo določene fiksne stroške in čas, ki ga potrebujejo za izpolnjevanje davčnih obveznosti. V določeni meri pa lahko veljaven način ugotavljanja davčne osnove za davčne zavezance z manjšim obsegom prihodkov predstavlja nesorazmerno negotovost glede višine davčne osnove v smislu možnih naknadnih sprememb le-te, ki so lahko posledica nadzorov davčnega organa. Zavezanci pa so v vsakem primeru za poslovne namene dolžni voditi poslovne knjige v skladu z določbami Zakona o gospodarskih družbah (Ur. l. RS, št. 42/2006, 60/2006, 10/2008, 68/2008, 42/2009, 33/2011, 91/2011, 32/2012; ZGD-1).

ZDDPO-2 ne vsebuje posebnih določb, ki bi splošno določale odstopanje od ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov. Vsebuje pa posamezna pravila pri konkretnih institutih zakona, ki po vsebini predstavljajo odstop od navedenega izhodišča in pomenijo administrativno poenostavljeno rešitev brez ugotavljanja dejanskih odhodkov ali pa s pavšalnim priznavanjem določenih odhodkov le v predpisanem odstotku, ki je za vse zavezance enak. Takšno pravilo v ZDDPO-2 je denimo pravilo o priznavanju stroškov reprezentance in stroškov nadzornega sveta v višini 50 % ali pravilo glede priznavanja odhodkov, ki se nanašajo na udeležbo.

Za razliko od ZDDPO-2 pa zakon, ki ureja dohodnino, dopušča splošno odstopanje od ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih davčno priznanih odhodkov.

2. ZDDPO-2 določa tudi obveznost obdavčitve na viru za nekatere dohodke rezidentov in nerezidentov, ki oziroma če imajo vir v Sloveniji. V primeru dohodkov med rezidenti se davek na viru ne plača, če se uporabi z zakonom predviden davčni mehanizem, da prejemnik dohodka sporoči plačniku davčno številko. V primeru nerezidentov pa se davek izračuna, odtegne in plača, kar za nerezidenta dejansko pomeni končni davek v Sloveniji. Nerezident ta davek lahko v svoji državi rezidentstva dobi povrnjen ali si ga odbije od svoje davčne obveznosti, če mu to dopušča nacionalna zakonodaja oziroma kolikor mu dopušča konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjena med Slovenijo in njegovo državo rezidentstva. V 6. točki 70. člena ZDDPO-2 je določeno, da se davek izračuna, odtegne in plača po stopnji 15 % od dohodkov rezidentov in nerezidentov, ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od plačil za storitve,

če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom ZDDPO-2. Trinajsti odstavek 8. člena ZDDPO-2 pa določa, da dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji. V skladu s tem od plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom ZDDPO-2, nastane davčni odtegljaj. Tovrstne določbe imajo praviloma namen preprečiti izogibanja davkom tako, da se preko plačila storitev v države z nižjo obdavčitvijo, s katerimi ni niti izmenjave informacij in je že zato izvajanje težje, ne bi prelivali dobički iz države vira, namreč plačilo za storitev je pri prejemniku storitve davčno priznan odhodek pri ugotavljanju davčne osnove, pri prejemniku plačila, če je ta v državi z nižjo ali ničelno obdavčitvijo, pa je manj ali ni obdavčeno.

V praksi so se pojavile situacije, ko je navedena določba zaobjela tudi plačila za storitve, ki so po svoji naravi in načinu opravljanja, tudi zaradi posebnosti pri organizaciji posameznih poslov, takšne, da je njihovo dejansko opravljanje, obstoj in potek transparentno, utečeno in posledično lahko dokazljivo. Kot tovrstne storitve so bile izpostavljene denimo storitve v pomorskem prometu, turistične storitve. Veljavna ureditev obdavčitve plačil za storitve na viru ima v praksi nekatere posledice, ki niso v celoti skladne z navajanimi nameni zakonodajalca.

3. ZDDPO-2 med davčnimi olajšavami določa tudi olajšavo za donacije. Ta olajšava je bila vselej vključena v zakone, ki urejajo sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb. V veljavnem zakonu je ta olajšava določena v obliki zmanjšanja davčne osnove. Namen te olajšave je spodbujati zavezanca po ZDDPO-2, zlasti gospodarske družbe, da del sredstev - v denarju ali naravi, namenijo t.i. nepridobitnemu sektorju in tako pripomorejo k njegovemu vsestranskemu razvoju. Zavezanec po ZDDPO-2 lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene. Gre za navedena izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, če so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti. Višina olajšave se prizna največ do zneska, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja. Nekoliko višja olajšava je predvidena za znesek izplačil za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnim društvom, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene. Pogoj za uveljavljanje navedene olajšave je izplačilo za določene, v zakonu taksativno našteje namene.

Navedeni nameni so se s posameznimi spremembami in dopolnitvami osnovnega zakona o obdavčenju dohodkov pravnih oseb dopolnjevali oziroma se je širil nabor namenov. V določeni meri so se dopolnitve oziroma širitve določale kot posledica sprememb na področju delovanja t.i. nepridobitnih pravnih oseb oziroma zaradi sprememb pravnega okvira, ki določa ustanavljanje, delovanje in financiranje navedenih organizacij.

1.2. Razlogi za sprejem zakona

1. Finančna kriza in kriza eura v Republiki Sloveniji povzročata težek gospodarski položaj in razvojni zastoj. Vlada poskuša z različnimi ukrepi, tudi ukrepi davčne politike, spodbuditi gospodarsko rast in zagotoviti zdrav trajnostni razvoj. Nikakor pa davčni ukrepi niso edini ukrepi ekonomske politike, ampak morajo biti vpeti v celovit nabor ukrepov za ožitvev gospodarske rasti.

Državni zbor je na predlog vlade že potrdil davčne ukrepe za razbremenitev gospodarstva – to je znižanje splošne stopnje za obdavčitev dohodkov pravnih oseb in zvišanje davčnih olajšav za zavezance po ZDDPO-2. Ocenjuje pa se, da določeno razbremenitev predstavljajo tudi ukrepi, ki olajšujejo in poenostavljajo obračunavanje in plačevanje davka in tem ukrepom je namenjena tokratna sprememba ZDDPO-2. Učinek takšnih ukrepov je namenjen predvsem malim davčnim zavezancem z nizkimi prihodki.

2. Pravila proti izogibanju davku, ki niso precizna, imajo lahko negativen učinek na poslovanje posameznih zavezancev oziroma panog. Ti zavezanci so lahko zaradi tega postavljeni v slabši položaj in posledično nekonkurenčni, kar lahko vodi do izgube poslov in prenehanja opravljanja dejavnosti. Ker to ne more biti namen določb proti izogibanju davkom, je bila veljavna določba glede obdavčitve plačil za storitve na viru ponovno proučena z izvedbenega vidika, z vidika mnenj strokovne javnosti in zavezancev ter primerjalnopravnega vidika.

3. ZDDPO-2 daje možnost uveljavljanja olajšave za donacije, ki se namenijo za nekatere namene, npr. dobrotelne, humanitarne, ki se lahko štejejo kot splošnokoristni nameni. V letu 2011 pa je bil sprejet Zakon o prostovoljstvu (Uradni list RS, št. 10/11). Cilj sprejema sistemskega zakona o prostovoljstvu je izboljšanje stanja prostovoljstva v Republiki Sloveniji, z določitvijo minimalnih pogojev za prostovoljce in prostovoljske organizacije za organiziranje in opravljanje prostovoljskega dela. Zakon o prostovoljstvu tako med drugim določa, da prostovoljske organizacije zagotavljajo in usposablajo prostovoljce za prostovoljsko delo, v njih pa se prostovoljsko delo izvaja v dobro drugih ali v splošno korist. Področja prostovoljskega dela so podrobneje urejena s pravilnikom in segajo od varovanja človekovih pravic in svoboščin ter razvoja demokracije do izvajanja mladinskega dela. Glede na navedeno bi lahko določena področja prostovoljskega dela bila zaobjeta z nameni, navedenimi v 59. členu ZDDPO-2, pri presoji, ali nekatera področja zapadejo pod navedene namene, pa bi se lahko pojavila različna tolmačenja in nejasnosti oziroma različna stališča. To lahko pomeni oviro za uveljavljanje opisane davčne olajšave za zavezance in težave pri izvajanju navedene olajšave za davčni organ. Takšna ovira ni razlog za to, da bi se zavezanci odločali za donacije področjem, ki so po svoji naravi v splošno korist, v manjši meri, kot bi se sicer.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

2.1. Cilji

Cilji predloga zakona izhajajo iz ciljev Pogodbe za Slovenijo 2012 – 2015, v skladu s katerimi je potrebno z ukrepi ekonomske politike zagotoviti pogoje za ponoven gospodarski zagon v državi. Pomemben del ukrepov ekonomske politike predstavljajo davčni ukrepi.

Navedeni cilji naj bi bili doseženi tudi z ukrepi, ki se predlagajo v tem predlogu zakona.

1. Cilj uvedbe ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je poenostavljeno ugotavljanje davčne osnove in posledično zmanjšanje administrativne obremenitve pri izpolnjevanju davčnih obveznosti, s tem pa povečanje njihove pravne varnosti glede ugotavljanja davčne osnove. Za določen krog zavezancev z nizkimi prihodki se bo ta cilj odrazil v poenostavitvah pri vodenju in zagotavljanju evidenc o davčno priznanih odhodkih in v večji gotovosti glede davčno priznanih odhodkov.

Gre za nov institut, ki naj bi bil namenjen predvsem hitremu in enostavnemu izpolnjevanju davčnih obveznosti, ob tem, da se posebna obravnava namenja manjšim zavezancem.

2. Cilj spremembe veljavne ureditve glede obdavčitve plačil za storitve na viru je nedvoumna in jasna določitev navedenega dohodka kot dohodka, ki ima vir v Sloveniji, če je storitev opravljena v Sloveniji in če bremeni rezidenta oziroma poslovno enoto, ki jo ima nerezident v Sloveniji. Nadalje je namen določiti dejansko obdavčitev plačil za storitve samo za nekatera takšna plačila, in sicer za takšna, ki so lahko z vidika možnosti izogibanja davku, bolj vprašljiva oziroma problematična kot tista, ki predstavljajo plačila za storitve, ki so že po pravilu transparentne, se redno opravljajo in potekajo po ustaljeni organizaciji poslov.

3. Cilj širitve namenov, za katere se lahko namenijo donacije, ki predstavljajo izplačilo, ki ga zavezanec lahko uveljavlja kot davčno olajšavo, s splošnokoristnimi nameni, je spodbujanje zavezancev za doniranje. Zavezancem se daje možnost doniranja sredstev za nekatera področja, ki so z uveljavitvijo Zakona o prostovoljstvu jasno opredeljena in aktualna. Z vidika nomotehničnega pristopa že veljavnega člena in zasledovanja pokritosti vseh možnosti na področju splošnokoristnega delovanja, cilj zakona ni taksativno naštevati oziroma s posameznimi definicijami drobiti posameznih področij delovanja, na katerih udeleženci delujejo v splošno korist.

2.2. Načela

Načelo zakona je zagotoviti ukrepe, ki zasledujejo navedene cilje. Predlog zakona sledi temeljnim načelom, na katerih temelji osnovni zakon, med katerimi so v tem predlogu zakona ključna: načelo preglednosti, načelo enostavnosti, načelo ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti in načelo pravne varnosti.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlog zakona predlaga uveljavitev novih rešitev oziroma sprememb veljavnih institutov, in sicer:

1. Sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov:
 - sistem je opcijski in se uvede za gospodarske družbe, zavezanec po ZDDPO-2, ki izpolnjujejo pogoje in opravijo priglasitev
 - določena je zgornja meja prihodkov za uporabo sistema poenostavljenega ugotavljanja davčne osnove, ki se ugotavljajo v skladu s pravili o računovodenju, ter višina normiranih odhodkov;
 - davčna osnova se ugotavlja na podlagi davčno priznanih prihodkov in normiranih odhodkov. Dejanski stroški, davčne olajšave in davčna izguba se pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ne priznajo;
 - spremljanje oziroma tekoče preverjanje izpolnjevanja pogojev je določeno preko avtomatizma – zavezanec spremlja izpolnjevanje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, davčni organ pa vrši nadzor. To pomeni samodejno podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. S tem bo ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov nadalje poenostavljeno, saj po prvotni priglasitvi ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov zavezanec več ne bo treba vsako leto priglasiti tašnega ugotavljanja davčne osnove. Šteje se, da zavezanec želi oziroma ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če davčnega organa ne obvesti drugače. V skladu s predlagano rešitvijo bo zavezanec davčni organ obvestil le o izstopu iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov;
2. Obdavčitve na viru za plačila za storitve:
 - določi se vir dohodkov za navedena plačila,
 - za plačila za nekatere storitve se določi obveznost obdavčenja na viru z davčnim odtegljajem, če so storitve plačane v države z nižjo obdavčitvijo.
3. S splošnokoristnim namenom se širijo nameni, za katere zavezanec nameni določena sredstva oziroma izplača znesek in zato lahko uvelja davčno olajšavo za donacije.
4. Uveljavitev zakona v letu 2012. Zakon se bo uporabljal od 1. januarja 2013 dalje.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

1. Za leto 2010 je 85.356 zavezancev oddalo obračun davka od dohodkov pravnih oseb, med njimi pa je bilo 24.792 zavezancev, ki so ustanovljeni za opravljanje nepridobitne dejavnosti. Izmed preostalih je bilo 29.761 takih zavezancev, ki so imeli prihodke ugotovljene po računovodskih predpisih nižje ali enake 50.000 eurov. Ti zavezanci so ustvarili za 1,8 mrd eurov davčno priznanih prihodkov in obračunali 15,6 mio eurov davka oz. 525 eurov na zavezanca.

Ob upoštevanju skupine zavezancev, ki so imeli prihodke ugotovljene po računovodskih predpisih nižje od 50.000 eurov in ob upoštevanju davčne stopnje v višini 17 %, kot bo veljala v letu 2013, je razvidno, da bo predlagana sprememba ugodna za nekaj več kot 1.000 zavezancev. Ocena je narejena na podatkih iz obračunov davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2009 in 2010. Ti zavezanci bi po veljavnem sistemu skupaj obračunali za 4,4 mio eurov davka oziroma 4.300 eurov na zavezanca. Njihova skupna letna davčna obveznost se bo zaradi predlagane spremembe zakona znižala skoraj za polovico oziroma na približno 2.300 eurov na zavezanca.

Tako predlagan sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo ob predpostavki, da se bodo zanj odločili le zavezanci, ki se jim bo zmanjšala davčna obveznost, znižal prihodke iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb po oceni za 2,0 mio eurov.

2. Po podatkih DURS je 7.720 zavezancev v letu 2010 uveljavljalo za 21,4 mio eurov olajšave za donacije za humanitarne, invalidske, socialnovarstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, ekološke in religiozne namene. Ob tem je 1.515 zavezancev uveljavljalo še 3,6 mio eurov olajšave za donacije za kulturne namene in izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenih za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Obe olajšavi skupaj sta predstavljali manj kot 0,7 % davčne osnove. Ocenjuje se, da predlagana sprememba širitve namenov, za katere se lahko namenijo donacije, ne bo pomembno vplivala na zmanjšanje javnofinančnih prihodkov.

3. V letu 2010 je 9 zavezancev plačalo 79.124 evrov davka na viru od plačila za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja. To predstavlja manj kot 1 % celotnega davka na viru, ki je bil obračunan v letu 2010. Predlagana sprememba ureditve glede obdavčitve plačil na viru za plačila za storitve po ocenah ne bo pomembno vplivala na prihodke iz naslova tega vira.

Predlagane spremembe zakona bodo po oceni znižale javnofinančne prihodke iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za okoli 2 mio eurov.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA

PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Določanje ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, obdavčevanje dohodkov na viru in določanje davčnih olajšav je v davčni pristojnosti posamezne države članice EU. Država članica EU pa mora tudi pri uvajanju posameznih institutov, ki niso konkretno harmonizirani v okviru EU, spoštovati pravo EU.

1. Ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

Madžarska

Za poenostavljen podjetniški davek se kvalificirajo določene oblike podjetij, npr. d.o.o, partnerstva, podjetniki. Ti lahko pod določenimi pogoji - med drugimi so to:

- promet skupaj z DDV ne sme presegati 25 mio forintov v dveh prejšnjih letih pred izbranim davčnim letom,
- promet skupaj z DDV predvidoma ne sme presegati 25 mio forintov v dveh prejšnjih letih pred izbranim davčnim letom,
- podjetje mora imeti odprt bančni račun na Madžarskem,
- člani zavezanca so lahko le fizične osebe in
- zavezanec ne sme imeti udeležbe v drugi družbi,

izberejo plačilo enostavnega podjetniškega davka po stopnji 30 % od prometa podjetja skupaj z DDV. Davek nadomešča davek na službene avtomobile, davek na dohodek in DDV. Če podjetje preseže prag 25 mio forintov med davčnim letom, se uporabi progresivna lestvica, v skladu s katero se po stopnji 50 % obdavči presežek. Istočasno pomeni presežek tudi izključitev zavezanca iz poenostavljenega podjetniškega davka. Zavezanec, ki se je odločil za poenostavljen podjetniški davek, mora to sporočiti davčnemu organu. Davčno leto je koledarsko leto. Davek se obračuna na podlagi samoobdavčitve in se plača ob predložitvi davčnega obračuna, akontacije se plačujejo četrtletno.

Romunija

Od 1. januarja 2011 dalje lahko mala podjetja, ki imajo med 1 in 9 zaposlenih, prometa pa manj kot 100.000 eurov ter so v privatni lasti, izbirajo ali plačajo davek po 3-odstotni davčni stopnji od ustvarjenega prometa ali pa davek od dohodkov pravnih oseb. Podjetja, ki se ukvarjajo z določenimi dejavnostmi, kot je bančništvo, zavarovalništvo, svetovanje, management in igre na srečo, tega sistema ne morejo izbrati.

Latvija

Od 1. septembra 2010 mikro podjetje lahko izbere režim mikro podjetniškega davka za naslednje davčno obdobje pod določenimi pogoji. Za mikro podjetje se kvalificira družba z omejeno odgovornostjo, ki izpolnjuje naslednje kriterije:

- delničarji družbe so posamezniki, ki so hkrati člani uprave,
- letni promet podjetja ne presega LVL 70.000, in
- skupno število zaposlenih ne presega pet.

Stopnja davka, ki ga plačajo mikro podjetja, se določi v višini 9 % od prometa. Mikro podjetniški davek nadomešča davek in prispevke za socialno varnost, ki jih plačujejo delodajalci za svoje zaposlene. Izgube, ki jih ima podjetje, ni dovoljeno prenašati. Mikro družba mora z vsemi zaposlenimi skleniti dogovor o strinjanju za vstop v sistem mikro podjetniškega davka. Dohodek zaposlenega, ki ga mikro podjetje izplača (brez dividend), ne sme presegati 500 LVL na mesec.

Davek se plača 4-krat letno, prav tako se 4-krat letno odda davčni obračun, ki se vloži za vsako četrletje do 15. dne v mesecu po koncu vsakega četrletja.

2. Obdavčitev plačil za storitve na viru

Avstrija

Nerezidenti, ki v Avstriji opravijo tehnično, prodajno ali svetovalno storitev, plačajo davek na viru po stopnji 20 % oziroma po nižji stopnji, če ima Avstrija sklenjeno konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Davka na viru se ne plačuje na management storitve.

Bolgarija

Storitve, ki jih opravijo nerezidenti, se obdavčijo z davkom na viru, ki znaša 10 %, in sicer za tehnične in management storitve, storitve, ki jih opravi vodstven kader, plačila za fiktivne storitve in razna povračila, če so storjena v državi oziroma ozemlja, ki so nekooperativne.

Češka

Prodajne, tehnične, svetovalne in management storitve, opravljene na Češkem, so obdavčene z davkom na viru, po stopnji 15 % oziroma po nižji stopnji v primeru sklenjene konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

Finska

Storitve niso predmet davka na viru.

3. Olajšava za donacije

Donacije v obliki davčne olajšave kot znižanje davčne osnove so redke. Pogostejša primerjalnopravna rešitev je, da so davčno priznani odhodek (npr. Bolgarija, Ciper, Hrvaška).

Latvija

Donacija dobrodelnim, verskim in državnim organizacijam predstavlja odbitek davka v višini 85 % doniranega zneska. Znesek celotne olajšave ne sme preseči 20 % zneska davka od dohodkov pravnih oseb pred upoštevanjem olajšave.

Bolgarija

Donacije določenim kvalificiranim prejemnikom npr. izobraževalnim, verskim, športnim, zdravstvenim in podobnim organizacijam in socialno prikrajšanim osebam predstavljajo davčno priznani odhodek do višine 10 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo. Od 1.1.2010 so na listi kvalificiranih prejemnikov tudi organizacije iz Evropskega gospodarskega prostora.

Donacije Skladu za zdravstveno obravnavo otrok, Skladu za pomoč pri reprodukciji in Skladu za transplantacijo so odhodek do višine 50 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo.

Donacije kvalificiranim kulturnim institucijam so odhodek do višine 15 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo.

Ciper

Donacije za odobreno dobrodelnost so priznani odhodek v celoti.

Hrvaška

Donacije so odhodek do višine 2 % bruto prihodkov doseženih v preteklem letu. Za donacije namenjene po posebnem programu pristojnega ministrstva ni omejitve glede priznavanja.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1. Administrativne in druge posledice

Zavezanci, ki bodo ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bodo davčne prihodke ugotavljali kot do sedaj, na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka in z upoštevanjem posebnih pravil, določenih z ZDDPO-2. Zavezanci ne bodo ugotavljali davčno prizanih dejanskih odhodkov, ampak bodo od prihodkov pri ugotavljanju davčne osnove zgolj odšteli znesek normiranih odhodkov. Zavezanecem bo omogočen samoobračun v obliki in okviru poenostavljenega obstoječega obrazca za obračun davka od dohodkov pravnih oseb.

Naloge v zvezi z obračunavanjem in plačevanjem davka na strani države ter posledično z nadzorom bo opravljala Davčna uprava RS. Z uvedbo novega sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo določen krog zavezancev imel dodatno možnost oziroma način za ugotavljanje davčne osnove. V tem primeru bo z uveljavitvijo novega sistema dejansko poenostavljen način davčnega nadzora teh davčnih zavezancev, saj bo DURS pregledoval poslovanje teh zavezancev le z vidika prihodkov in ne tudi odhodkov, kar pomeni lažje in hitrejšje davčne nadzore. Poleg tega se z uveljavitvijo pravila za vstop in obstanek v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov uvaža enostavno administriranje v zvezi z uveljavljanjem pravice do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Zavezanci, ki bodo želeli ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bodo dolžni priglasiti, pri čemer ne bodo dolžni vlagati vlog za podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za vsako obdobje, temveč se bo domnevalo, da želijo na ta način ugotavljati svojo davčno osnovo, če do določenega roka ne bodo predložili obvestila o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Slednje pomeni enostavno administrativno rešitev za zavezance v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Zavezanci bodo izračunavali, odtegovali in plačevali davek od plačil za storitve kot do sedaj, z upoštevanjem, da bo obveznost tovrstnega obdavčenja nastala le pri plačilih za nekatere storitve.

Zavezanci bodo davčno olajšavo za donacije uveljavljali kot do sedaj.

6.2. Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ima lahko vpliv na okolje. V predlogu zakona se nameni, za katere se lahko namenijo donacije, ki se kvalificirajo za davčno olajšavo, širijo s splošnokoristnim namenom. Do sedaj je ZDDPO-2 sicer določal, da je možno sredstva, ki se štejejo za donacijo, nameniti za ekološke namene. Po nekaterih razlagah oziroma ožjem razumevanju ta namen ne obsega celotnega področja varstva okolja in ohranjanje narave. Področje varstva okolja in ohranjanje narave pa je izrecno opredeljeno kot področje, na katerem lahko delujejo prostovoljske organizacije, ki so s statusno organizacijskega vidika relativno nove organizacije, ker temeljni zakon, ki jih opredeljuje, ni dolgo v uporabi. Navedene organizacije v skladu z navedenim zakonom delujejo v splošno korist.

6.3. Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona pomeni razbremenitev gospodarstva z omogočanjem poenostavljenega ugotavljanja davčno priznanih odhodkov, kar naj bi

posledično pomenilo izboljšanje pogojev za poslovanje in okrepilo gospodarsko pobudo.

S tako predlaganim sistemom ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se bo razbremenilo po oceni približno 1.000 zavezancev (1,2 % vseh, ki so oddali obračun). Njihova skupna letna davčna obveznost se bo zaradi predlagane spremembe zakona znižala skoraj za polovico oziroma na približno 2.300 eurov na zavezanca.

S spremembo obdavčitve plačil za nekatere storitve se zavezancem v nekaterih panogah, denimo panogi pomorske agenture, panogi turizma, odpravlja ovira, ki je negativno vplivala na njihovo konkurenčnost. Gre namreč za panoge, v katerih se opravljajo ustaljene, transparentne storitve, ki pa so specifične, upoštevaje posebno organizacijo oziroma potek poslov navedenih panog.

6. 4. Presoja posledic na socialnem področju

Glede na stanje brezposelnosti v Republiki Sloveniji lahko ukrep, ki spodbuja gospodarske pobude in uvaja administrativno enostavne rešitve oziroma administrativno razbremenjuje gospodarske subjekte, prispeva k zmanjšanju števila nezaposlenosti v Republiki Sloveniji.

6.5 Presoja posledic na dokumentu razvojnega načrtovanja

/

6.6. Izvajanje sprejetega predpisa

Za izvajanje predpisa bo odgovorna Davčna uprava RS. Za izvajanje predpisa ni potrebno sprejeti nobenih novih podzakonskih aktov.

Zaradi spremenjenega, poenostavljenega načina ugotavljanja davčne osnove bo treba spremeniti obrazec in dopolniti metodologijo v Pravilniku o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 67/10).

6.7. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

(1) V Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12 in 30/12) se

13. točka 8. člena spremeni tako, da se glasi: "Dohodki od storitev imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji oziroma če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji."

(2) V petnajstem odstavku se besedilo "trinajstega odstavka tega člena" nadomesti z besedilom "3. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona".

(3) V šestnajstem odstavku se besedilo "trinajstega odstavka tega člena" nadomesti z besedilom "3. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona".

2. člen

V 59. členu se v prvem odstavku za besedo »ekološke« črta beseda »in« ter doda vejica, za besedo »religiozne« pa se dodata besedi »in splošnokoristne«.

3. člen

Za XI. poglavjem se doda XI.a poglavje in novi 67.a do 67.h členi, ki se glasijo:

«XI.a POSEBNA UREDITEV ZA UGOTAVLJANJE DAVČNE OSNOVE Z UPOŠTEVANJEM NORMIRANIH ODHODKOV

67.a člen (posebna ureditev)

(1) To poglavje določa posebno ureditev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (v nadaljnjem besedilu: ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov).

(2) Za vsa vprašanja glede ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov po tem poglavju, ki niso urejena v tem poglavju, ter glede obračunavanja in plačevanja davka od davčne osnove, ugotovljene po tem poglavju, se uporabljajo druge določbe tega zakona, zakona, ki ureja davčni postopek, in zakona, ki ureja davčno službo.

67.b člen (zavezanec, ki lahko ugotavlja davčno osnovo po tem poglavju, in pogoji)

Zavezanec po tem zakonu, ki je družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in družbi primerljiva tuja oseba za poslovno enoto, ki jo ima v Sloveniji, lahko ugotavlja davčno osnovo za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov v višini, določeni v prvem odstavku 67.f člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: zavezanec iz 67.b člena), če pripravi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v skladu s tem zakonom in

zakonom, ki ureja davčni postopek, in če njegovi prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne presegajo 50.000 eurov in s tem poglavjem ni drugače določeno.

67.c člen
(spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora davčnemu organu v roku, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, priglasiti, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora ugotavljati prihodke iz 67.b člena tega zakona za vsako davčno obdobje v skladu s 67.b členom tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora v roku, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega obdobja, za katerega je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(4) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz tretjega odstavka tega člena, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona.

(5) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev po tem poglavju, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, ki sledi tema dvema davčnima obdobjema, za katera ne izpolnjuje pogojev.

67.d člen
(novi zavezanci)

Ne glede na 67.b člen lahko zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki prične poslovati, v prvem davčnem obdobju in, če je pričel s poslovanjem v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega obdobja, tudi v drugem davčnem obdobju, ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če davčnemu organu v roku, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, priglasí, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

67.e člen
(posebni primeri ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena)

(1) Za potrebe določanja višine prihodkov iz 67.b člena se ne šteje, da je zavezanec na novo pričel poslovati, če je v koledarskem letu pred davčnim

obdobjem, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov:

1. ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;
2. se preoblikoval s prenosom enega ali več obratov na fizično osebo, ki opravlja dejavnost, če je ta fizična oseba predhodno imela delež v zavezanca, ali družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža;
3. pričel poslovati na podlagi prenosa enega ali več obratov od druge fizične ali pravne osebe.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se v prihodke po 67.b členu štejejo:

1. prihodki zavezanca in družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu, ugotovljeni po pravilih o računovodenju;
2. prihodki zavezanca in osebe, ki je prevzela enega ali več obratov zavezanca, in
3. prihodki zavezanca in osebe, ki je prenesla enega ali več obratov na zavezanca,

doseženi v obdobju iz 67.b člena tega zakona.

67.f člen

(določanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se upoštevajo davčno priznani prihodki (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: prihodki) in normirani odhodki v višini 60 % teh prihodkov.

(2) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se davčna osnova ne more zmanjševati zaradi uveljavljanja davčnih olajšav, ki so določene s tem zakonom, in drugimi zakoni, če zmanjšujejo davčno osnovo po tem zakonu.

(3) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se davčna osnova ne more zmanjševati za priznane odhodke, zmanjšanja davčne osnove in davčno izgubo.

67.g člen

(sprememba sistema glede določanja ugotavljanja davčne osnove)

Prihodki in odhodki se pri prehodih oziroma zaradi prehodov med načinom upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenim v 67.b členu tega zakona, ter upoštevanjem prihodkov in odhodkov, določenih v skladu z 12. členom tega zakona, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

67.h člen

(davčno obdobje)

Davčno obdobje zavezanca iz 67.b člena tega zakona je koledarsko leto.«

4. člen

V 6. točki prvega odstavka 70. člena se za besedami »plačil za storitve« črta vejica in doda naslednje besedilo »svetovanja, trženja, raziskav tržišča, kadrovanja, administriranja, informacijske storitve ter pravne storitve«.

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za davčna obdobja od 1.1.2013 dalje.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S prvim odstavkom se določa vir dohodka v Sloveniji od storitev. Z navedeno določbo se nadomešča pravilo vira, ki je določalo zgolj vir za dohodke od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji. V skladu s tem odstavkom imajo dohodki od storitev vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji oziroma če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji. Torej sta določeni dve navezni okoliščini za to, kdaj se šteje, da ima dohodek od storitev vir v Sloveniji. Ti dve navezni okoliščini sta, da je storitev opravljena v Sloveniji in/ali da plačilo bremeni rezidenta ali nerezidenta preko poslovne enote v Sloveniji. Pri tem bremenitev pomeni, da je bil ta rezident ali nerezident naročnik storitve oziroma se mu je priznal odhodek pri ugotavljanju davčne osnove. Določitev vira ne pomeni dejanske obdavčitve dohodkov od storitev na viru v Sloveniji, če v 70. členu zakona ni določen davčni odtegljaj.

Z drugim in tretjim odstavkom je določen popravek v petnajstem in šestnajstem odstavku 8. člena zakona zaradi spremembe trinajstega odstavka 8. člena, ki ne določa več vira za storitve, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma

povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, ampak določa zgolj vir v Sloveniji za dohodke od storitev. Drugi in tretji odstavek določata sklicevanje na 3. točko prvega odstavka 24. člena tega zakona.

K 2. členu

Ta člen določa dodatni namen oziroma širi obseg namenov, določenih v prvem odstavku 59. člena zakona. 59. člen zakona določa davčno olajšavo za donacije. Navedeno davčno olajšavo za donacije lahko uveljavljajo zavezanci za določen znesek izplačil, če ta izplačila namenijo za taksativno naštete namene. Poleg že določenih namenov, kot so med drugimi humanitarni, dobrodelni, ekološki, športni, religiozni namen, ta člen dopolnjuje oziroma širi nabor navedenih namenov s splošnokoristnim namenom. Širok razpon aktivnosti oziroma področja, ki se opravljajo oziroma organizirajo v okviru t.i. nepridobitnih organizacij, po ožjem razumevanju dosedanje ureditve niso sodila pod že določene namene v 59. členu ZDDPO-2. Na novo opredeljena področja, ki se opravljajo v splošno korist, so zlasti določena na področju prostovoljstva, kot ga opredeljuje Zakon o prostovoljstvu.

K 3. členu

Ta člen je obsežen, saj določa novo poglavje v ZDDPO-2, in sicer se za XI. poglavjem doda novo XI.a poglavje. V skladu z novim poglavjem zakona se uveljavlja posebna ureditev glede ugotavljanja davčne osnove. Uveljavi se novost v sistemu obdavčitve dohodkov pravnih oseb, in sicer ugotavljanje davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov. To pomeni izjemo od izhodišča zakona, določenega v 12. členu, ki opredeljuje davčno osnovo kot razliko med dejanskimi prihodki in dejanskimi odhodki. Gre za opsijski sistem, odločitev zanj je na strani zavezanca. V skladu z vsemi določbami tega poglavja pri določanju davčne osnove pri ugotavljanju prihodkov ni sprememb, določeno je drugačno priznavanje odhodkov. Odhodki se priznajo kot normirani odhodki. Poglavje je razdeljeno na več novih členov.

67.a člen izrecno določi, kar izhaja že iz samega naslova novega poglavja zakona, in sicer, da se uveljavlja oziroma določa posebna ureditev napram ostalim določbam zakona. To je izrecno določeno v prvem odstavku, zato ima določba prvega odstavka tudi naravo pojasnjevalne norme. Nadalje je v drugem odstavku zaradi jasnosti in pravne varnosti določeno, da se za vsa vprašanja glede ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter glede obračunavanja in plačevanja davka od tako ugotovljene osnove, ki niso urejena v tem poglavju, uporabljajo druge določbe zakona, zakona, ki ureja davčni postopek, in zakona, ki ureja davčno službo. V zakonu, ki ureja davčni postopek, je tako določen postopek ugotavljanja davčne osnove ter postopek obračunavanja in plačevanja davka, v zakonu, ki ureja davčno službo, pa so določena pooblastila davčnega organa glede nadzora nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja davka.

67.b člen določa zavezance, ki lahko izberejo sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in pogoje za uveljavljanje navedene možnosti. To so zavezanci po ZDDPO-2, ki so družbe po zakonu, ki

ureja gospodarske družbe. Iz kroga zavezancev po zakonu predmetnega sistema torej v nobenem primeru ne morejo izbrati zavezanci iz 9. člena zakona, to so t.i. nepridobitne organizacije oziroma pravne osebe, ki niso ustanovljene z namenom ustvarjanja dobička. Zavezanec, ki ni družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ampak je ustanovljen po tujem pravu, lahko izbere opisani sistem, če ima obliko, ki je primerljiva z družbo po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Sistem lahko izberejo za svojo poslovno enoto v Sloveniji, vendar pa se pogoj glede prihodkov za vstop v sistem nanaša na celotne prihodke zavezanca nerezidenta. Zavezanci, ki se kvalificirajo med zavezance, ki predmetni sistem lahko izberejo, morajo izpolnjevati določene pogoje. Prvi pogoj predstavlja zgornjo mejo oziroma prag prihodkov, ki zavezancu še dopušča, da izbere predmetni sistem. Ta prag so prihodki, ki jih doseže zavezanec, ugotovljeni po pravilih o računovodenju v koledarskem letu, ki je koledarsko leto pred davčnim obdobjem, za katero zavezanec uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V 67.b členu je ta prag postavljen na 50.000 eurov, kar pomeni, da zavezanec lahko izbere predmetni sistem, če njegovi prihodki ne presegajo 50.000 eurov. Nadaljnji pomemben pogoj za uveljavljanje možnosti ugotavljanja davka z upoštevanjem normiranih odhodkov je prigrasitev davčnemu organu.

67.c člen določa način oziroma postopanje, ki ga mora zavezanec opraviti, da lahko ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Glede na to, da je nomotehnično nov sistem določen v posebnem poglavju in da bodo postopkovne določbe urejene v zakonu, ki ureja davčni postopek, je v tem členu določeno zgolj tisto, kar je treba, da iz poglavja jasno izhaja, kakšen je sistem oziroma nedvoumnost glede pravic in obveznosti zavezanca in davčnega organa. Za vstop v sistem mora zavezanec poleg izpolnjevanja pogoja glede obsega oziroma višine prihodkov opraviti še prigrasitev davčnemu organu, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. To nadalje zanj pomeni obveznost, da mora ugotavljati prihodke iz 67.b člena zakona za vsako davčno obdobje v skladu s pravili o računovodenju. To je določeno v drugem odstavku tega člena. Torej gre za določen avtomatizem ugotavljanja izpolnjevanja pogojev in spremljanja zavezancev oziroma spremljanja, po katerem sistemu zavezanec ugotavlja davčno osnovo. Določeno je še, da mora zavezanec v roku, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Takšno obvestilo pomeni oziroma ima posledico, da mora zavezanec ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, za katerega je davčnemu organu posredoval obvestilo. Torej za tisto obdobje, za katero je davčni organ obvestil, da zanj ne bo (več) ugotavljal davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in posledično za naslednja davčna obdobja. Zavezanec, ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, ki sledi tema dvema davčnima obdobjema, za katera ne izpolnjuje pogojev. Davčni organ izvaja nadzor nad izvajanjem tega člena.

67.d člen določa, kako lahko možnost iz tega poglavja uveljavlja zavezanec, ki prične poslovati na novo. Določeno je, da novi zavezanec, ne glede na 67.b

člen lahko pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju v prvem davčnem obdobju in v drugem davčnem obdobju, če je začel poslovati v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega obdobja, upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 67.b. členu tega zakona, če to priglasí davčnemu organu. Torej se pri takšnem zavezancu ne ugotavlja pogoj glede prihodkov, ker ti podatki ne obstajajo.

V 67.e členu so določeni posebni primeri ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena, ki preprečujejo določena ravnanja zavezanca, da bi izpolnjeval pogoj glede višine prihodkov iz 67.b člena tega zakona. Gre za morebitne primere ustanavljanja in reorganiziranja zavezanca, da bi lahko izpolnil pogoj glede vstopa v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V teh primerih se ne šteje, da je zavezanec pričel poslovati kot nov zavezanec. Za izpolnjevanje prihodkovnega pogoja pa se bodo prihodki deležnikov pri takšnih dogodkih seštevati. Denimo, če bo zavezanec ustanovil družbo, in bo priglasil ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, se bodo v prihodke sešteli njegovi prihodki v z zakonom določenem obdobju in prihodki družbe, ki jo je ustanovil, v tem obdobju. Če bo v tem primeru predmetno prigrasitev opravila ustanovljena družba, se bodo v prihodke šteli tudi prihodki zavezanca.

67.f člen opredeljuje, kako se določi davčna osnova z upoštevanje normiranih odhodkov. Določeno je, da se pri ugotavljanju davčne osnove upoštevajo davčno priznani prihodki in normirani odhodki v višini 60 % teh prihodkov. Nadalje je določeno, da se zavezancu, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne priznajo davčne olajšave, druga zmanjšanja davčne osnove in davčna izguba. Z davčno izgubo je v tem členu mišljena morebitna še neizkoriščena davčna izguba iz predhodnih davčnih obdobj, ko se je davčna osnova ugotavljala po splošnih pravilih za ugotavljanje davčne osnove. Tekoče davčne izgube zavezanec po pravilu ne ugotavlja in iz določb XI.a poglavja izhaja, da je ni. Dejansko določba tega člena glede davčne izgube pomeni, da se še neizkoriščene davčne izgube iz davčnih obdobj, ko je zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov, zamrznejo do obdobja, ko ugotavlja davčno osnovo ponovno na ta način, torej ko in če preneha ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Upoštevati je treba, da se v skladu z zakonom davčna izguba lahko prenaša v naslednja davčna obdobja neomejeno. V skladu s tem členom se zavezancu, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne priznajo davčne olajšave po ZDDPO-2 in tiste, ki so določene z drugimi zakoni. Takšen drug zakon je denimo zakon, ki ureja razvojno podporo v Pomurski regiji v obdobju 2010-2015, ki olajšave določa tako, da lahko zmanjšujejo davčno osnovo po ZDDPO-2. Pri določbah ZDDPO-2 je pri uveljavljanju nekaterih davčnih olajšav določeno, da zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih nekaj davčnih obdobjih. V skladu s tem členom to za obdobja, ko zavezanec ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ni možno. ZDDPO-2 v zvezi z uveljavljanjem nekaterih davčnih olajšav določa tudi, da mora zavezanec povečati davčno osnovo, če v določenem obdobju denimo odtuji sredstvo, za katerega je uveljavil davčno olajšavo za investiranje. To pomeni, da če odtuji sredstvo v davčnem obdobju, za katerega ugotavlja davčno osnovo z

upoštevanjem normiranih odhodkov, pa je zato predpisana davčna posledica povečanja davčne osnove, mora davčno osnovo povečati.

67.g člen ureja prehode med obema sistemoma ugotavljanja davčne osnove, ki ju določa zakon. Ta člen za razliko od predhodnega, ki določa posebna pravila glede tekočega priznavanja določenih odhodkov ali znižanj davčne osnove, določa pravilo za ugotavljanje prihodkov in odhodkov pri prehodih oziroma zaradi prehodov med sistemoma. Določeno je, da se pri spremembi sistema oziroma pri prehodih prihodki in odhodki upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja. Navedeno pravilo se bo moralo uporabljati pri davčni obravnavi amortizacije, rezervacij in v drugih primerih, ko bo prihajalo do časovnega razmejevanja pri priznavanju prihodkov ali odhodkov po pravilih o računovodenju in/ali davčnih predpisih. Pri uporabi navedenega pravila je potrebno upoštevati osnovno značilnost sistema normiranih odhodkov, in sicer, da se odhodki za ugotavljanje davčne osnove priznajo v normirani višini, ne glede na dejansko višino odhodkov, če le te zavezanec spremlja ali ne. Glede na to značilnost se bo primeroma pri amortizaciji pri prehodu iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v t.i. splošni sistem (dejanski odhodki) moralo pri upoštevanju amortizacije v splošnem sistemu upoštevati, da je bila amortizacija za obdobje, ko je zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, že upoštevana preko normiranih odhodkov. V navedenem smislu se bo moralo obravnavati tudi vsa ostala časovna razmejevanja priznavanja prihodkov in odhodkov.

Zaradi enostavnosti in nezapletenosti, zlasti roka za ugotavljanje pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov, ter zaradi primerljivosti in povezanosti s sistemom ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za zavezanca, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, je v **67.h členu** določeno, da je davčno obdobje zavezanca koledarsko leto.

K 4. členu

Ta člen določa obdavčitev plačil za storitve, ki imajo vir v Sloveniji in so plačane v državi z nižjo obdavčitvijo. Obdavčene so taksativno navedene storitve, in sicer storitve svetovanja, storitve trženja, storitve raziskav tržišča, kadrovanja, administriranja, informacijske storitve ter pravne storitve.

K 5. členu

Zadnji člen določa, da začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za davčna obdobja od 1.1.2013 dalje.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(vir: DZ, neuradno prečiščeno besedilo – NPB9)

8. člen
(vir dohodkov)

(1) Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli določbi drugega do štirinajstega odstavka tega člena mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

(2) Dohodki rezidenta, razen dohodka, doseženega v poslovni enoti ali preko poslovne enote tega rezidenta, ki se nahaja izven Slovenije, oziroma razen dohodkov, ki so v skladu z določbami četrtega do štirinajstega odstavka tega člena dohodki z virom izven Slovenije, imajo vir v Sloveniji.

(3) Dohodek nerezidenta, dosežen v poslovni enoti tega nerezidenta ali preko poslovne enote tega nerezidenta, ima vir v Sloveniji, če se poslovna enota nahaja v Sloveniji.

(4) Dohodki od nepremičnin in pravic na nepremičninah imajo vir v Sloveniji, če gre za nepremičnine, ki se nahajajo v Sloveniji, in dohodki iz kmetijske in gozdarske dejavnosti imajo vir v Sloveniji, če se dejavnost opravlja na zemljiščih, ki se nahajajo v Sloveniji.

(5) Dohodki od izkoriščanja ali pravice do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva imajo vir v Sloveniji, če se nahajališča rude, viri ter drugo naravno bogastvo nahajajo v Sloveniji.

(6) Dividende, vključno z dohodki podobnimi dividendam, in dohodki od deležev, ki izvirajo iz finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb vseh vrst, kot so vrednostni papirji, lastniški deleži, imajo vir v Sloveniji, če jih izdajo gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije, oziroma če gre za deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji.

(7) Obresti imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(8) Dohodki od uporabe ali pravice uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in dohodki od drugih podobnih pravic imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(9) Dobiček od odsvojitve poslovne enote nerezidenta v Sloveniji ima vir v Sloveniji.

(10) Dobiček od odsvojitve nepremičnin iz četrtega in premoženja iz petega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(11) Dobiček od odsvojitve finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb iz šestega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(12) Dohodki od storitev nastopajočih izvajalcev ali športnikov, ki pripadajo drugi osebi, imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji.

(13) Dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji.

(14) Dobiček iz desetega odstavka tega člena je tudi dobiček od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot polovico vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki se nahajajo v Sloveniji.

(15) Ministrstvo za finance in Davčna uprava Republike Slovenije objavljata seznam držav, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, iz trinajstega odstavka tega člena na spletnih straneh Ministrstva za finance in Davčne uprave Republike Slovenije.

(16) Določbe tega zakona, ki pogojujejo pravice in obveznosti zavezancev glede na sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah iz trinajstega odstavka tega člena, učinkujejo z naslednjim dnem od dneva objave države na seznamu iz petnajstega odstavka tega člena.

(17) Dohodki po tem zakonu, ki nimajo vira v Sloveniji, so dohodki z virom izven Slovenije.

59. člen (olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg zmanjšanja davčne osnove po prvem

odstavku tega člena, dodatno zmanjšanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem obdobju.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek zmanjšanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih obdobjih skupaj z zmanjšanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno obdobje, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi, če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

70. člen (davčni odtegljaj)

(1) Davek se izračuna, odtegne in plača po stopnji 15 % od dohodkov rezidentov in nerezidentov - razen dividend in dohodkov podobnih dividendam, izplačanih preko poslovne enote nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji - ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od:

1. plačil dividend, pri tem se za dividendo štejejo:

a) dividenda, ki je dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki, ki se izplača družbenikom ali članom v zvezi z udeležbo v dobičku izplačevalca;

b) dohodki, podobni dividendam iz 74. člena tega zakona;

2. plačil za obresti, razen obresti:

a) od kreditov, ki jih najema, in vrednostnih papirjev, ki jih izdaja Slovenija;

b) iz najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev s strani pooblaščenih institucij v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov, za katera po navedenem zakonu daje poročilo Slovenija;

c) ki jih plačujejo banke, razen od obresti, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства ali prebivališče v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona;

č) ki jih plača Slovenija posojilojemalcu državnih dolžniških vrednostnih papirjev na sredstva, ki jih ta posojilojemalec zagotovi kot pokritje v poslu posojanja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se opravi v skladu s 83. členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo);

Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, obresti od vseh dolžniških vrednostnih papirjev in drugih dolžniških finančnih instrumentov, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem in finančnim instrumentom, razen zamudnih obresti.

3. plačil za uporabo ali pravico do uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in drugih podobnih dohodkov;

Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah;

4. plačil za zakup nepremičnin, ki se nahajajo v Sloveniji;

5. plačil za storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov, če ta plačila pripadajo drugi osebi;

6. plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, plačanih:

1. Sloveniji ali samoupravni lokalni skupnosti v Sloveniji;

2. Banki Slovenije;

3. zavezancu rezidentu, ki izplačevalcu sporoči svojo davčno številko;

4. zavezancu nerezidentu, ki je zavezan za davek od dohodkov, ki jih dosega z dejavnostjo oziroma posli v poslovni enoti ali preko poslovne

enote v Sloveniji, in izplačevalcu sporoči svojo davčno številko, če gre za dohodke, plačane tej poslovni enoti.

(3) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentu, rezidentu v državi članici EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, zavezancu za davek od dohodkov v državi rezidentstva, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva, ker primeroma uveljavlja ukrep izvzema dividend iz davčne osnove in transakcija ne pomeni izogibanja davkom.

(4) Znesek davka, ki je bil po prvem odstavku tega člena izračunan, odtegnjen in plačan, se lahko na zahtevo, naslovljeno na davčni organ, delno ali v celoti vrne, če ga nerezident delno ali v celoti ni mogel uveljavljati in je do nezmožnosti uveljavljanja tega davka prišlo po izračunu, odtegnitvi in plačilu davka.

(5) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentom-pokojninskim skladom, investicijskim skladom in zavarovalnicam, ki lahko izvajajo pokojninski načrt, pod pogoji iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona, ki so rezidenti države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva. Kot nezmožnost uveljavljanja davka se pri zavezancih po tem odstavku šteje tudi oprostitev od obdavčenja ali obdavčitev dohodkov teh zavezancev v državi rezidentstva po stopnji 0 %.

(6) Določba četrtega odstavka tega člena se uporablja tudi za primere iz petega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe tretjega in petega odstavka tega člena se davek izračuna, odtegne in plača oziroma ni mogoče uveljavljati vračila iz četrtega in šestega odstavka tega člena za plačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočila spremljanje obdavčitve ali neobdavčitve dohodka. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

(8) Če Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije izplačujejo ali so jim bili zaračunani dohodki iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za rezidente.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU